

Disposició transitòria sisena.

Les cambres que tinguin constituït el fons de reserva procedent de l'aplicació establerta per l'article 47 del Reglament general de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació, aprovat pel Decret 1291/1974, de 2 de maig, i modificat pels reials decrets 753/1978, de 27 de març, i 816/1990, de 22 de juny, han de proposar a l'òrgan tutelar, per a la preceptiva autorització, el traspàs del dit fons al compte de romanents acumulats d'exercicis anteriors, en un termini de tres mesos i amb l'acord previ del ple. S'entén que s'ha concedit l'autorització un cop transcorreguts sis mesos sense que l'òrgan tutelar hagi fet observacions a la proposta presentada.

Disposició transitòria setena.

Mentre el Govern no estableixi una altra cosa, a l'efecte del que disposa l'article 37.3, el nombre de vots que correspon a cada cambra en el ple del Consell General de les Cambres es determina per les regles següents:

D'1 a 10.000 electors, 2 vots per cada 5.000 electors o fracció; de 10.001 a 100.000 electors, 2 vots per cada 10.000 electors o fracció; de 100.001 a 205.000 electors, 2 vots per cada 15.000 electors o fracció; de 205.001 a 305.000 electors, 2 vots per cada 20.000 electors o fracció, i de 305.001 electors en endavant, 2 vots per cada 25.000 electors o fracció.

Disposició final primera.

Es deroga l'Ordre del 22 d'abril de 1993, sobre la tutela de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya, l'article 38.2 del Decret 37/1998, de 17 de febrer, sobre el règim electoral de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya, i qualsevol altra disposició de rang igual o inferior que s'oposi a aquesta Llei.

Disposició final segona.

Es faculta el Govern i el conseller o consellera que té atribuïdes les competències en matèria de cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya per a dictar les disposicions reglamentàries necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final tercera.

El Govern ha d'adoptar i ha de promoure les disposicions necessàries per a garantir la participació de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació en aquells òrgans administratius o organismes públics de composició plural que tinguin per objecte tasques o funcions que afectin directament els interessos econòmics generals.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoquei la facin complir.

Palau de la Generalitat, 27 de juny de 2002.

ANTONI SUBIRÀ I CLAUS,
Conseller d'Indústria, Comerç
i Turisme

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya»
número 3671, de 5 de juliol de 2002)

14986 LLEI 15/2002, de 27 de juny, d'ordenació vitivinícola. («BOE» 177, de 25-7-2002.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 15/2002, de 27 de juny, d'ordenació vitivinícola.

PREÀMBUL

La producció vitivinícola és un dels components més importants del sector agrari català, tant des del punt de vista econòmic com per la incidència real sobre el territori. Actualment, la importància del conreu de la vinya, la qualitat i el volum de la producció, el grau de desenvolupament de la indústria enològica, el nivell de formació i els coneixements assolits pels viticultors i els elaboradors donen lloc a un sistema productiu eficient, de prestigi reconegut, que enllaça amb la mil·lenària tradició de consum habitual i moderat del vi en l'alimentació mediterrània.

El Llibre blanc del sector agrari recull, dins les propostes d'actuació per a un model de desenvolupament rural, la proposta d'elaboració d'una llei que estructurari el sector vitivinícola amb la finalitat de conservar i millorar la qualitat dels productes, i garantir la singularitat i l'especificitat de les comarques vitícoles, on la vinya i el vi són elements substancials que vertebraven el territori i bona part de la societat.

Es objectiu d'aquesta Llei crear instruments vàlids que serveixin perquè el sector pugui encarar el futur de les denominacions d'origen, les denominacions d'origen qualificades, les indicacions geogràfiques, els vins de taula, els vins de la terra i les denominacions d'àmbit geogràfic més reduït, amb garanties d'eficàcia, tant des del punt de vista social com des de l'econòmic i el professional.

A partir de la fase de viticultura s'organitzen i s'estructuren les denominacions d'origen, basades en la producció de la vinya, en la decisió dels vinyaters a l'hora de definir el raïm que volen produir i en les peculiaritats i les qualitats que, en el transcurs de tot el procés, els permetin d'obtenir el màxim reconeixement qualitatiu dels vins elaborats per ells mateixos o per altrí.

D'altra banda, la Llei té com a finalitat darrera la protecció dels consumidors, destinataris finals dels vins i, per tant, té per objectiu la preservació de la qualitat dels productes vinícoles mitjançant l'aval que els confereixen les denominacions d'origen, aval que garanteix i certifica la procedència dels raïms, els mostos i els vins, l'elaboració, l'emmagatzematge, l'envelliment, l'embotellament i l'etiquetatge, amb uns procediments de control de la qualitat perfectament definits i regulats.

El futur de la producció vitivinícola de Catalunya únicament es pot sustentar en la qualitat i la singularitat dels seus productes elaborats. Aquests criteris són clarament reforçats per la política derivada dels acords de lliure comerç fixats per l'Organització Mundial del Comerç i recollits i aplicats per la normativa comunitària europea. En aquest context de lliure comerç és, doncs, cap on cal enfocar l'esdevenidor de l'agricultura catalana, que té en la globalització dels seus mercats la garantia de futur.

Aquesta Llei, que s'estructura en cinc capítols, es dicta en virtut de les competències que han estat reconegudes per l'Estatut d'autonomia de Catalunya. El capítol I, de disposicions generals, estableix l'objecte de la Llei i fa algunes definicions de caràcter general per a delimitar els conceptes que apareixen en el contingut de la Llei.

El capítol II, sobre les denominacions d'origen, comprèn el concepte i l'àmbit de les denominacions d'origen, el reconeixement de subzones en una mateixa denominació d'origen, i també la regulació de la protecció que tenen aquestes denominacions. D'altra banda, defineix els continguts mínims que s'han d'especificar en els reglaments de les denominacions d'origen, i el procediment del reconeixement d'aquestes denominacions.

El capítol III, referent als consells reguladors, els defineix com a corporacions de dret públic, i aquesta definició és una de les novetats que introdueix la Llei, atès que transforma els antics consells reguladors, que eren òrgans desconcentrats de l'Administració, en entitats que exerceixen funcions públiques però que se sotmeten, amb caràcter general, a les normes privades. Aquest canvi és motivat pel fet que cal adaptar el sector vitivinícola per a donar més rellevància als viticultors i els vinicultors en l'autoregulació del sector, i l'Administració es reserva únicament les funcions de supervisió i tutela sobre el funcionament correcte del consell regulador i l'adaptació a les finalitats i les obligacions que li assenyala el contingut de la Llei.

El capítol IV, sobre el règim sancionador, tipifica totes les conductes que poden distorsionar o falsejar el funcionament normal del mercat vitivinícola, i dóna un relleu especial als aspectes que puguin ésser perjudicials per a la qualitat dels productes o de la protecció dels consumidors.

El capítol V, sobre l'Institut Català de la Vinya i el Vi, regula aquest organisme autònom de caràcter administratiu, que fou creat per una norma reglamentària preestatutària. En conseqüència, cal regularitzar aquesta situació i adaptar-la a la normativa actual sobre organismes autònoms, amb la creació de la seva estructura bàsica i la definició de les funcions, amb una incidència especial en el fet que ha d'ésser l'instrument essencial de les actuacions de la Generalitat en el sector vitivinícola i, a la vegada, l'organisme interlocutor del sector.

Finalment, la Llei conté sis disposicions addicionals, dues disposicions transitòries i cinc disposicions finals, que, entre altres aspectes, delimiten la subsistència de les denominacions d'origen actuals i dels consells reguladors, mentre no s'adaptin a la nova normativa, i els dóna el termini prudencial d'un any perquè hi adaptin les estructures respectives; autoritza el Govern a fer-ne el desplegament reglamentari, i n'estableix l'entrada en vigor.

CAPÍTOL I

Objecte i definicions

Article 1. *Objecte.*

1. L'objecte d'aquesta Llei és:

- Ordenar el sector de la vinya i el vi a Catalunya, en el marc de la normativa comunitària i de la resta de normes que hi siguin aplicables.
- Regular les denominacions d'origen dels vins i els consells reguladors respectius.
- Determinar el règim sancionador que correspongui.
- Establir les competències i l'estructura de l'Institut Català de la Vinya i el Vi.

2. Les administracions públiques competents en la matèria poden finançar les campanyes de promoció, difusió i informació relatives al consum del vi i la protecció de les vinyes. A aquests efectes, les campanyes esmentades, sempre que siguin finançades, totalment o par-

cialment, amb fons públics, han de garantir els aspectes següents:

- La recomanació del consum moderat del vi.
- La informació als consumidors dels beneficis que genera el consum del vi com a element fonamental de la dieta mediterrània.
- L'educació i la formació dels consumidors.
- El foment de la vinya.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

- Celler: el lloc on s'elabora i s'emmagatzema el vi.
- Cep: la soca de la vinya i, per extensió, la planta sencera conreada arran de terra.
- Most: el producte líquid obtingut de raïm fresc d'una manera natural o mitjançant un procediment físic.
- Raïm: el fruit, madur o sobremadurat, del cep emprat en la vinificació, que pot ésser premsat amb mitjans normals de celler i capaç d'iniciar espontàniament una fermentació alcohòlica.
- Vi: el producte obtingut exclusivament per fermentació alcohòlica, total o parcial, de raïm fresc, premsat o no, o de most de raïm.
- Productors o elaboradors de vi: les persones físiques o jurídiques que es dediquen a l'elaboració de vi.
- Enòlegs: les persones físiques, amb la titulació oficial en enologia, que per llur formació acadèmica estudien i coneixen les tècniques de la preparació, el millorament i la conservació dels vins, i que n'analitzen i n'estudien cadascun dels components.
- Vinificació: el conjunt de les operacions i els processos d'elaboració del vi.
- Vinya: la planta, «*Vitis vinifera*», que produeix el raïm.
- Vinyaters o viticultors: les persones físiques o jurídiques que conreen les vinyes.
- Viticultors-elaboradors: Les persones físiques o jurídiques que, al mateix temps que conreen les vinyes, elaboren exclusivament llurs produccions.
- Vi de licor de qualitat produït en una denominació d'origen: el vi obtingut a partir de les varietats de «*Vitis vinifera*» autoritzades, amb un grau alcohòlic volumètric natural inicial igual o superior al 12 per 100 i un grau alcohòlic volumètric adquirit mínim del 15 per 100, excepte les elaboracions tradicionals que es determinin específicament, al qual es poden addicionar alcohol i altres productes vínics autoritzats, elaborats i envellits segons les pràctiques tradicionals vigents de les diverses denominacions d'origen catalanes.
- Vi escumós de qualitat produït en una denominació d'origen: el vi obtingut a partir de les varietats de «*Vitis vinifera*» autoritzades, amb un grau alcohòlic volumètric natural mínim del 9,5 per 100, elaborat segons el mètode tradicional amb una segona fermentació a l'ampolla, que en condicions determinades desprèn anhídrid carbònic amb una pressió mínima de 3,5 bars.
- Vi d'agulla de qualitat produït en una denominació d'origen: el vi obtingut de les varietats de «*Vitis vinifera*» autoritzades, amb un grau alcohòlic volumètric natural mínim del 9,5 per 100, elaborat segons el seu procediment, que en condicions determinades desprèn anhídrid carbònic en dissolució amb una pressió no inferior a 1 bar ni superior a 2,5 bars.
- Vi de qualitat produït en una regió determinada: els vins amb denominació d'origen, els vins amb denominació d'origen qualificada i els vins de finca, d'acord amb les definicions d'aquest article.
- Vi amb denominació d'origen: sens perjudici de la concreció feta per l'article 3.3, el vi produït en una

regió, una comarca, una localitat o un lloc concret i determinat que hagi estat reconegut administrativament per a designar vins que compleixin les condicions següents:

Primera.—Que s'hagin elaborat a la regió, la comarca, la localitat o el lloc concret i determinat, amb raïm que en procedeix.

Segona.—Que la qualitat i les característiques siguin degudes, fonamentalment o exclusivament, al medi geogràfic, inclosos els factors naturals i els factors humans.

q) Vi de finca: als efectes d'aquesta Llei, s'entén per vi de finca, dins una denominació d'origen, el produït en un entorn determinat, d'una extensió inferior a la del terme municipal, amb característiques pròpies, el nom del qual està notòriament lligat a les vinyes de les quals s'obtenen vins amb característiques qualitatives especials. La delimitació de la finca ha d'obtenir l'informe previ del consell regulador corresponent.

r) Vi de taula amb dret d'ús d'una indicació geogràfica: el vi que procedeix d'un territori vitícola que, independentment de l'amplitud que tingui, ha estat delimitat tenint en compte unes condicions ambientals i de conreu determinades que poden conferir als vins unes característiques homogènies, el qual vi, pel fet de complir els requisits que s'indiquen en cada cas, pot emprar una de les indicacions que s'especifiquen a continuació:

Primera.—Vi de taula amb indicació geogràfica: vi del qual s'ha d'haver concretat la indicació geogràfica, que pot indicar l'àrea geogràfica, les varietats de vinya, l'anyada, les indicacions i els tipus de vi emparats. Hi ha d'haver un sistema de control que garanteixi l'origen dels productes i la veracitat de les dites indicacions.

Segona.—Vi de la terra: a més dels requisits assenyalats per al vi de taula amb indicació geogràfica, s'han d'establir la graduació alcohòlica mínima i les característiques organolèptiques pròpies dels diversos vins emparats, i es poden indicar l'àrea geogràfica, les varietats de vinya emprades en l'elaboració del vi, l'anyada, les indicacions i els tipus de vi emparats. Hi ha d'haver un sistema de control que garanteixi l'origen dels productes i la veracitat de les dites indicacions.

s) Grau alcohòlic volumètric adquirit: el nombre de volums d'alcohol pur, a la temperatura de 201 °C, continguts en 100 volums del producte considerat, a la temperatura esmentada, d'acord amb el que estableix la normativa de la Unió Europea.

t) Grau alcohòlic volumètric en potència: el nombre de volums d'alcohol pur, a la temperatura de 201 °C, que es poden obtenir per fermentació total dels sucres continguts en 100 volums del producte considerat, a la temperatura esmentada, d'acord amb el que estableix la normativa de la Unió Europea.

u) Grau alcohòlic volumètric total: la suma dels graus alcohòlics volumètrics adquirits i en potència, d'acord amb el que estableix la normativa de la Unió Europea.

v) Grau alcohòlic volumètric natural: el grau alcohòlic volumètric total del producte considerat abans de qualsevol augment artificial del grau alcohòlic, d'acord amb el que estableix la normativa de la Unió Europea.

CAPÍTOL II

Denominacions d'origen

Article 3. *Denominacions d'origen.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per denominació d'origen el nom que serveix per a designar els vins originaris d'un àmbit territorial que coincideix, totalment o parcialment, amb Catalunya, la qualitat o les

característiques dels quals s'aconsegueixen gràcies al medi geogràfic i al sistema de producció, amb els seus factors naturals i humans, i la producció, l'elaboració i l'envelliment dels quals es duen a terme en la zona geogràfica delimitada que hagi estat objecte del reconeixement administratiu corresponent.

2. En el territori de Catalunya poden conviure diferents denominacions d'origen, i es poden sobreposar geogràficament, sempre que ho autoritzin totes les denominacions d'origen afectades, i sempre que el raïm i els vins produïts en una zona protegida compleixin les normes més estrictes de les considerades per les denominacions d'origen que se sobreposin.

3. Les denominacions d'origen qualificades, a més de complir els requisits exigibles a les denominacions d'origen, han de complir, amb criteris objectius de més exigència de conreu, els criteris següents:

a) Que hagin transcorregut, com a mínim, deu anys d'ençà del seu reconeixement com a denominació d'origen.

b) Que els productes emparats per aquestes denominacions d'origen es comercialitzin exclusivament embotellats en els cellers que hi estiguin inscrits, emplaçats en la zona geogràfica delimitada.

c) Que el seu òrgan de control estableixi i executi un sistema adequat de control, quantitatiu i qualitatiu, dels vins protegits, des de la fase de producció fins que surtin al mercat, que inclogui un control organolèptic i analític, per llots homogenis de volum limitat.

d) Que en els cellers inscrits solament tingui entrada raïm procedent de vinyes inscrites o vins procedents d'altres cellers també inscrites, i que s'hi elabori exclusivament vi amb dret a la denominació d'origen qualificada.

4. Es poden delimitar subzones en una mateixa denominació d'origen, d'acord amb criteris objectius referents al conreu, el microclima, les característiques del sòl, la producció, l'elaboració, l'envelliment, l'embotellament i la comercialització, en cada una de les quals cal garantir unes infraestructures acceptables i adequades a llurs necessitats. S'han d'establir per reglament els criteris de procediment i d'atorgament de la denominació d'aquestes subzones, amb l'informe previ preceptiu del consell regulador que pertorqui. També es pot atorgar el caràcter distintiu de vi de finca.

5. Els consells reguladors de les denominacions d'origen han de singularitzar en llurs reglaments un distintiu específic per als viticultors o elaboradors que elaboren exclusivament llurs produccions.

Article 4. *Àmbit i disposicions específiques de les denominacions d'origen.*

1. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:

a) Zona de producció: l'àmbit territorial que, per les característiques del medi, per les varietats de la vinya i pels sistemes de conreu, produeix raïm del qual s'obtenen vins de qualitats diferents i pròpies mitjançant modalitats específiques d'elaboració.

b) Zona d'elaboració, envelliment i embotellament: l'àmbit territorial on radiquen els cellers d'elaboració, envelliment, emmagatzematge i embotellament, i s'apliquen als vins de la zona de producció respectiva els procediments d'envelliment que els han de caracteritzar.

2. Les zones de producció, elaboració, envelliment i embotellament dels productes emparats per cada denominació d'origen han d'ésser delimitades per l'Institut Català de la Vinya i el Vi, havent escoltat el consell regulador de cada denominació d'origen, d'acord amb els

elements agronòmics, climàtics i mediambientals, i tenint en compte la uniformitat de qualitats i caràcters del producte, tant analítics com organolèptics, l'aptitud per a l'envelliment, i el nivell tecnològic dels cellers i de les indústries col·laboradores.

3. Per a delimitar noves zones o modificar les zones ja delimitades es requereix un informe tècnic de l'Institut Català de la Vinya i el Vi en què es considerin les dades agronòmiques, climàtiques i ambientals de la zona.

4. Les zones de producció, elaboració, envelliment i embotellament han de coincidir en l'extensió geogràfica, tret que hi hagi causes excepcionals establertes pel reglament de la denominació d'origen que siguin permeses per la normativa comunitària.

5. Es poden reconèixer denominacions d'origen que designin vins originaris d'un àmbit territorial més reduït que el que indica l'article 3, si compleixen les condicions fixades pels reglaments de les denominacions d'origen.

6. Les denominacions d'origen poden prohibir que en els cellers inscrits en els registres respectius es produeixin, s'elaborin, s'emmagatzemin, es manipulin i s'embotellin altres vins, tret que les activitats esmentades es duguin a terme separatament de les referides als vins amb dret a la denominació d'origen respectiva o tret que es garanteixi el control dels processos reals i documentals.

Article 5. Règim de protecció.

1. La protecció atorgada a una denominació d'origen s'estén a l'ús dels noms de les regions, les comarques, els municipis i els àmbits que formin les zones de producció, elaboració, envelliment i embotellament respectives.

2. La utilització de les denominacions d'origen i dels noms a què es refereix aquesta Llei és reservada exclusivament als productes que en tinguin dret d'ús.

Article 6. Titularitat, ús i gestió.

1. Les denominacions d'origen són béns de titularitat pública i no poden ésser objecte d'alienació o gravamen.

2. L'ús i la gestió de les denominacions d'origen són regulats per aquesta Llei, per les normes que la despleguin i per la resta de normes que els siguin aplicables.

3. La gestió de les denominacions d'origen correspon al consell regulador respectiu, en els termes establerts per l'article 10.

4. Tota persona física o jurídica titular de vinyes o cellers que ho sol·liciti i compleixi els requisits de caràcter general que estableix el reglament de la denominació, excepte en els supòsits de sanció, té el dret d'ésser inscrita en els registres del consell regulador corresponent i el dret d'ús de la denominació d'origen. Aquesta inscripció requereix l'aprovació prèvia expressa del consell rector de la denominació d'origen.

5. Sens perjudici del que estableix l'apartat 4, els consells reguladors, en situacions d'excedents de raïm o de vi de la denominació d'origen, poden decidir no inscriure noves parcel·les en el registre de vinyes de la denominació d'origen.

Article 7. Àmbit de la protecció de la denominació d'origen.

1. La protecció de la denominació d'origen implica el dret d'emprar-ne el nom en els productes emparats i la prohibició d'utilitzar tota indicació falsa o fal·laç pel que fa a la procedència, l'origen, la naturalesa o les carac-

terístiques essencials dels raïms i els mostos i dels vins, en l'envàs o l'embalatge, en la publicitat o en els documents que hi siguin relatius, i també la prohibició d'utilitzar envasos que, per llurs característiques, puguin crear una opinió errònia sobre el veritable origen del producte.

2. La protecció de la denominació d'origen s'estén a totes les fases de producció i comercialització de tots els productes que s'hi han inclòs i s'hi han inscrit, i també a la presentació, la publicitat, l'etiquetatge i els documents comercials que hi facin referència.

3. Les marques, els noms comercials o les raons socials que facin referència a noms geogràfics protegits per les denominacions d'origen únicament es poden emprar en vins o altres productes vitivinícoles que tinguin el dret a la denominació de què es tracti, sens perjudici del que estableix la normativa comunitària en relació amb les regles generals per a la designació dels vins i els mostos de raïm.

Article 8. Reglament de la denominació d'origen.

Cada denominació d'origen s'ha de regir per un reglament, el qual ha d'establir, almenys, els elements següents:

- a) La definició dels productes protegits.
- b) La delimitació de la zona geogràfica de producció, d'acord amb els factors naturals, humans, agroclimàtics i mediambientals.
- c) La delimitació de la zona d'elaboració.
- d) Les varietats de vinya autoritzades.
- e) Les tècniques de conreu de la vinya, la producció, els rendiments unitaris màxims autoritzats i el grau alcohòlic volumètric total.
- f) Els processos d'elaboració i envelliment.
- g) Les característiques fisicoquímiques i les avaluacions organolèptiques dels productes emparats.
- h) El règim de declaracions i registres per a assegurar l'origen i les altres característiques exigibles dels productes emparats.
- i) Els controls als quals s'han de sotmetre els productes emparats.
- j) El registre dels titulars de vinyes i cellers.
- k) El règim de funcionament intern i disciplinari de la denominació d'origen.
- l) El règim de quotes dels membres del consell regulador.

Article 9. Procediment de reconeixement de la denominació d'origen.

1. El Govern, mitjançant decret, ha de regular el procediment de reconeixement de les denominacions d'origen, el qual ha de tenir en compte el que estableixen els apartats 2, 3, 4 i 5.

2. Els viticultors i els elaboradors de vi, o les agrupacions respectives, han de sol·licitar a l'Institut Català de la Vinya i el Vi el reconeixement de la denominació d'origen.

3. Un cop instruït el procediment de reconeixement de la denominació d'origen, el conseller o consellera competent en matèria d'agricultura ha de dictar una resolució per la qual es reconegui la denominació d'origen, se n'aprovi el reglament, se'n concedeixi la gestió i se n'autoritzi, si escau, l'autoritat de control, o bé es denegui el reconeixement de la denominació. Si se'n denega el reconeixement, les persones interessades poden presentar recurs contenciós administratiu davant la jurisdicció esmentada, amb la interposició prèvia, de caràcter potestatiu, del recurs de reposició.

4. La modificació del reglament de la denominació d'origen s'ha de fer a instància del consell regulador

que la gestiona, i ha d'ésser resolta, amb els tràmits previs que es determinin per reglament, pel conseller o consellera competent en matèria d'agricultura.

5. El departament competent en matèria d'agricultura, d'ofici o a instància de l'Institut Català de la Vinya i el Vi o del consell regulador que pertorqui, pot incoar un expedient de modificació del reglament. En tot cas, correspon al conseller o consellera competent en matèria d'agricultura resoldre'n la modificació, amb la tramitació prèvia del procediment que s'estableixi per reglament.

CAPÍTOL III

Consells reguladors

Article 10. *Definició, estructura i funcionament.*

1. Els consells reguladors es constitueixen com a corporacions de dret públic a les quals s'atribueix la gestió de la denominació d'origen.

2. Els consells reguladors tenen personalitat jurídica pròpia, autonomia econòmica, plena capacitat jurídica i capacitat d'obrar per al compliment de llurs funcions. Pel que fa al règim jurídic, els consells reguladors estan subjectes amb caràcter general al dret privat, excepte en les actuacions que comportin l'exercici de potestats o funcions públiques, en què han d'estar subjectes al dret administratiu.

3. Es pot interposar recurs contra tots els actes i les resolucions dels consells reguladors subjectes al dret administratiu, en el termini i amb els requisits que estableixen les lleis de procediment administratiu.

4. L'estructura interna i el funcionament de les denominacions d'origen es regeixen pels principis democràtics.

5. Els consells reguladors són integrats per persones físiques o representants de persones jurídiques inscrites en els registres de les denominacions d'origen corresponents.

6. L'elecció dels vocals dels consells reguladors que representin tots els sectors que integren la denominació d'origen s'ha d'establir per reglament i ha d'ésser per sufragi universal directe i secret dels inscrits als registres corresponents.

7. Els òrgans del consell regulador de la denominació d'origen són la comissió rectora i el president o presidenta, i també tot altre òrgan que estableixin els estatuts.

8. La comissió rectora del consell regulador és elegida per sufragi lliure, directe, igual i secret entre tots els membres inscrits en els diversos registres que gestiona el consell regulador. Cal que es mantingui sempre la paritat entre els vocals productors i els vocals elaboradors en els consells reguladors. Cada vocal ha de tenir el mateix pes específic en les decisions preses en el si del consell regulador. En tot cas, la representativitat en l'elecció dels membres de la comissió rectora ha de respectar paritàriament els diferents sectors de la denominació d'origen.

9. El president o presidenta de la comissió rectora n'exerceix la representació legal i en presideix habitualment els òrgans, llevat en els supòsits que determinin els estatuts.

10. L'Institut Català de la Vinya i el Vi ha de designar dos vocals tècnics de la comissió rectora, amb veu i sense vot, en representació de l'Administració de la Generalitat.

11. L'Administració de la Generalitat pot encomanar al consell regulador la gestió dels béns i els serveis dels quals aquesta tingui la titularitat, per al compliment de

les finalitats i l'exercici de les funcions del consell regulador.

12. S'ha de determinar el procediment per a l'elecció dels òrgans de govern dels consells reguladors mitjançant una norma de caràcter reglamentari.

Article 11. *Finalitats i funcions.*

1. Les finalitats dels consells reguladors són la representació, la defensa, la garantia i la promoció de la denominació d'origen.

2. Les funcions dels consells reguladors són:

a) Vetllar pel prestigi i el foment de la denominació d'origen.

b) Gestionar els registres de viticultors i cellers i fer el control d'entrades i sortides de primeres matèries i productes de les instal·lacions d'elaboració, emmagatzematge, envelliment, embotellament i etiquetatge encistres.

c) Qualificar o desqualificar, si escau, l'origen del raïm, els mostos i els vins que optin a emprar la denominació d'origen, i expedir-ne, si és procedent, la certificació corresponent.

d) Expedir els certificats d'origen, els precintes de garantia i el control de lots, amb l'autorització de les etiquetes i les contraetiquetes dels vins emparats inclosa.

e) Aprovar i controlar l'ús de les etiquetes utilitzables en els vins protegits, per mitjà dels serveis tècnics, exclusivament en els aspectes que afectin la denominació d'origen.

f) Controlar la producció, la procedència, l'elaboració i la comercialització dels productes emparats per la denominació d'origen.

g) Establir per a cada campanya, d'acord amb criteris de defensa i millora de la qualitat, i dins els límits màxims fixats pels estatuts de la denominació d'origen, els rendiments, els límits màxims de producció o transformació o qualsevol altre aspecte de conjuntura anual que pugui influir en aquests processos, tenint en compte les mesures de producció d'anys anteriors, de conformitat amb les normes reguladores dictades per la Generalitat.

h) Conèixer les presumptes infraccions dels expedients sancionadors relatius a llur denominació d'origen.

i) Confeccionar les estadístiques de producció, elaboració, comercialització dels productes emparats i tota altra informació que els sigui requerida, i comunicar tota la informació a l'Institut Català de la Vinya i el Vi perquè en prengui coneixement.

j) Establir i gestionar les quotes obligatòries per al finançament dels consells reguladors, d'acord amb el que disposin llurs reglaments interns.

k) Crear i mantenir actualitzats els censos electorals de viticultors i de cellers.

l) Informar, amb caràcter preceptiu, sobre l'autorització de l'autoritat de certificació i control, en el supòsit que aquesta funció sigui encomanada a una entitat externa de caràcter privat.

m) Exercir la facultat inspectora i la potestat sancionadora en els termes que aquesta Llei assenyala.

n) Vetllar pel desenvolupament sostenible de la zona de producció.

o) Elaborar els pressupostos respectius, que han d'ésser aprovats en la forma que determinin els estatuts de règim interior.

p) Participar en empreses públiques o privades, en societats mercantils i en associacions o fundacions l'objecte de les quals estigui relacionat amb la defensa, el control, la investigació, l'elaboració, la comercialització, la promoció i la difusió dels productes emparats per la denominació d'origen.

q) Qualificar l'anyada o la collita.

3. Les funcions que especifica l'apartat 2 són considerades obligacions en els termes establerts per la normativa aplicable en cada cas.

4. Els consells reguladors han d'adoptar els mecanismes necessaris que garanteixin l'origen dels productes i llurs processos de producció, elaboració, envelliment i comercialització.

5. La funció d'autoritat de certificació i control ha d'ésser exercida pel mateix consell regulador o encarregada a una entitat pública o privada, segons la normativa vigent en cada moment.

Article 12. *Reconeixement dels consells reguladors.*

1. Les entitats que vulguin obtenir el reconeixement de consell regulador o que vulguin obtenir la distinció de qualificació n'han de presentar la sol·licitud a l'Institut Català de la Vinya i el Vi.

2. S'han d'establir per reglament els requisits formals i materials i el procediment per a l'autorització, el reconeixement o la distinció de qualificació.

3. En la tramitació de l'expedient per a l'obtenció de la qualificació del consell regulador, l'Institut Català de la Vinya i el Vi pot sol·licitar informes a qualsevol òrgan administratiu que pugui tenir competències en relació amb la vinya i el vi. El director o directora de l'Institut Català de la Vinya i el Vi ha de formular, abans de la resolució pertinent, la proposta corresponent. El conseller o consellera competent en matèria d'agricultura, si es compleixen els requisits legals establerts, ha de dictar la resolució de reconeixement de la sol·licitud presentada.

Article 13. *Incompliment de les obligacions dels consells reguladors.*

1. L'incompliment de les obligacions dels consells reguladors té caràcter greu en el cas que, en l'expedient administratiu que l'òrgan competent de l'Institut Català de la Vinya i el Vi instrueixi a aquest efecte, es palesi que hi concorren la reincidència o la reiteració, la mala fe, l'incompliment deliberat o la pertorbació manifesta de l'interès públic. L'incompliment greu dóna lloc a la revocació de la qualificació a què fa referència l'article 12 o a la suspensió, per un període d'entre tres i sis mesos, dels càrrecs del consell regulador de què es tracti.

2. L'incompliment de les obligacions dels consells reguladors, si queda palès que no hi concorren els fets a què fa referència l'apartat 1, no es considera greu. En aquest cas, s'ha de comminar el consell regulador de què es tracti a complir les seves obligacions. Si aquest no esmena la causa que ha motivat l'expedient administratiu, se l'ha d'amonestar novament. La persistència en l'actitud d'incompliment comporta la suspensió, fins a tres mesos, de les funcions dels òrgans de govern del consell regulador. En ambdós casos d'advertència, el consell regulador ha d'esmenar, en el termini d'un mes, els fets que se li imputen.

3. S'ha de determinar per reglament el procediment a què fa referència l'apartat 2, en el qual ha de figurar en tot cas l'audiència al consell regulador.

Article 14. *Sistemes de control.*

1. Els consells reguladors estan sotmesos a auditories anuals tècniques, econòmiques, financeres o de gestió, que han d'ésser efectuades pels òrgans de l'Administració competents en la matèria o per entitats privades designades específicament per l'Administració pública.

2. Els consells reguladors han d'establir els mecanismes necessaris per a garantir l'origen del raïm, i els

processos de producció, elaboració, envelliment, etiquetatge i comercialització.

3. Els consells reguladors han de comunicar a l'Institut Català de la Vinya i el Vi la composició de llurs òrgans de govern i les modificacions posteriors que s'hi puguin produir. Igualment han de comunicar el nomenament i el cessament, si s'escau, del secretari o secretària.

Article 15. *Registre de Consells Reguladors de Denominacions d'Origen.*

Es crea el Registre de Consells Reguladors de Denominacions d'Origen, dins l'Institut Català de la Vinya i el Vi. S'han de determinar per reglament les dades que hi han de constar. En tot cas, hi han de figurar les dades actualitzades dels censos electorals de les denominacions d'origen i la composició de llurs òrgans de govern.

CAPÍTOL IV

Règim sancionador

Article 16. *Obligacions.*

1. Les persones físiques o jurídiques titulars de vinyes i cellers inscrits en els registres corresponents estan obligades a complir aquesta Llei i la normativa que la desplegui o la normativa en matèria de vitivinicultura que hi sigui concordant.

2. Les persones físiques o jurídiques titulars de vinyes i cellers inscrits en els registres corresponents estan obligades, a requeriment dels òrgans administratius competents en la matèria o dels inspectors habilitats, a:

a) Subministrar-los informació sobre les instal·lacions, els productes, els serveis o els sistemes de producció o elaboració, i permetre que els inspectors en facin la comprovació.

b) Facilitar la documentació que serveix de justificació de les transaccions efectuades.

c) No posar cap impediment a la realització de les visites d'inspecció ni a la presa de mostres o a qualsevol altre tipus de control o assaig sobre les vinyes, sobre els productes o les mercaderies que elaboren, distribueixen o comercialitzen o sobre les primeres matèries, els additius o els materials emprats.

Article 17. *Competència i procediment.*

1. Són competents per a acordar la incoació de procediments sancionadors i la imposició de sancions els consells reguladors, el departament competent en matèria d'agricultura o l'Institut Català de la Vinya i el Vi, en els termes que estableix aquesta Llei i d'acord amb el que es determini per reglament. En tot cas, no es poden atribuir a un mateix organisme competències d'instrucció i de resolució.

2. Si, mentre es tramita el procediment sancionador, s'aprecia la possible qualificació dels fets com a constitutius de delictes o falta, s'ha de passar el tant de culpa al ministeri fiscal i suspendre el procediment administratiu un cop l'òrgan judicial corresponent hagi incoat el procés penal que correspongui, sempre que hi hagi identitat de subjecte, fet i fonament. Si l'Administració té coneixement que se segueix un procediment penal pel mateix fet, subjecte i fonament, ha de suspendre la tramitació del procediment sancionador.

3. La sanció penal exclou la imposició de sanció administrativa. En el cas que no s'hagi estimat l'existència de delictes o falta, es pot continuar l'expedient sancionador, de conformitat, si escau, amb els fets que la jurisdicció penal hagi considerat provats.

Article 18. *Inspecció.*

1. En l'exercici de llurs funcions, els inspectors de l'Administració pública tenen la consideració d'agents de l'autoritat i poden sol·licitar la col·laboració de qualsevol administració pública en els termes que assenyalen les normatives aplicables en aquesta matèria.

2. Els veedors dels consells reguladors que fan funcions inspectores tenen les mateixes atribucions que els inspectors de l'Administració pública, i llurs actuacions han d'ésser considerades com a realitzades per l'Administració pública. També, si cal, poden sol·licitar el suport necessari de les forces i els cossos de seguretat.

3. Els inspectors poden accedir, en l'exercici de llurs funcions, als locals i les instal·lacions de les empreses, i també poden analitzar i estudiar la documentació administrativa, tècnica i industrial de les empreses que inspeccionin, quan els calgui fer-ho en el curs de les actuacions que duguin a terme. Les dites actuacions, i els resultats d'aquestes, tenen en tot cas caràcter confidencial.

4. Les administracions públiques, i també les empreses públiques o les societats amb capital social participades majoritàriament per les administracions públiques, les organitzacions professionals i les organitzacions de consumidors han de donar la informació que els serveis d'inspecció els sol·licitin, quan els sigui demanada.

5. L'habilitació dels inspectors correspon al departament competent en matèria d'agricultura o a l'Institut Català de la Vinya i el Vi, d'acord amb les competències que cada organisme tingui atribuïdes. S'han d'establir per reglament els requisits i la formació necessaris per a obtenir aquesta habilitació.

Article 19. *Funcions de la inspecció.*

1. Les funcions dels inspectors consisteixen a:

a) Controlar la coincidència entre les declaracions formals i la realitat dels operadors del sector.

b) Evitar, en les fases de producció, elaboració i envelliment, les pràctiques prohibides o nocives per a la salut i el medi ambient, sens perjudici de les competències que corresponguin en aquests àmbits a altres departaments de la Generalitat o a altres administracions.

c) Controlar el compliment de la normativa reguladora de la producció, l'elaboració, l'envelliment, la comercialització, l'etiquetatge i l'emalatge vitivinícoles.

d) Comprovar la realitat de la informació sobre els productes.

e) Vetllar perquè les denominacions d'origen compleixin llurs obligacions legals.

f) Vetllar per la protecció dels productes amb denominació d'origen.

g) Qualsevol altra funció que els sigui encomanada pels òrgans de l'administració competent.

2. Les funcions que estableixen les lletres a, d, e i g de l'apartat 1 han d'ésser exercides pels consells reguladors.

3. Les funcions que estableixen les lletres b i f de l'apartat 1 han d'ésser exercides pels òrgans del departament competent en matèria d'agricultura o per l'Institut Català de la Vinya i el Vi en els termes que disposa aquesta Llei, d'acord amb el que s'estableixi per reglament.

4. La funció que estableix la lletra c de l'apartat 1 ha d'ésser exercida pels consells reguladors, l'Institut Català de la Vinya i el Vi o el departament competent en matèria d'agricultura, d'acord amb les competències respectives.

5. Els inspectors tenen l'obligació de complir estrictament llurs funcions amb deure de secret professional.

L'incompliment d'aquest deure és considerat infracció als efectes del règim disciplinari aplicable.

6. Els inspectors, en l'exercici de llurs funcions, poden acordar immediatament l'adopció de les mesures cautelars que regula l'apartat 7, i n'han de donar compte en el termini més breu possible a l'òrgan administratiu competent per a incoar el procediment sancionador a fi que, mitjançant una resolució motivada, confirmi o aixequi la mesura adoptada.

7. Les mesures cautelars que adopti la inspecció i ratifiqui l'òrgan competent en la matèria poden consistir en la immobilització de les mercaderies, dels productes produïts o emmagatzemats, dels envasos o de les etiquetes, sempre que estiguin manifestament vinculats a la comissió d'una presumpta infracció tipificada per aquesta Llei. La durada de les mesures cautelars no pot excedir els quinze dies.

8. Si s'inicia formalment el procediment administratiu sancionador, l'òrgan competent per a resoldre'l pot ratificar o aixecar la mesura cautelar amb la finalitat de garantir l'eficàcia de la resolució que es pugui adoptar. En el cas de ratificació de la mesura cautelar, aquesta no pot tenir una durada superior als seixanta dies.

Article 20. *Infraccions.*

Els incompliments de les disposicions d'aquesta Llei i de la normativa comunitària o estatal que hi sigui concordant o de les disposicions de desplegament són considerats infraccions administratives, les quals poden ésser lleus, greus i molt greus.

Article 21. *Infraccions lleus.*

1. Es consideren infraccions lleus:

a) Les inexactituds o els errors en llibres de registre, en declaracions relatives a raïms, mostos i vins o en documents d'acompanyament, si la diferència entre la quantitat consignada i la quantitat real no supera el 15 per 100 d'aquesta darrera.

b) La manca d'actualització dels llibres de registre, si no ha transcorregut més d'un mes d'ençà de la data en què s'hauria d'haver practicat el primer assentament no reflectit.

c) La presentació de declaracions relatives a raïms, mostos i vins fora del termini reglamentari.

d) La manca d'alguna de les indicacions obligatòries a l'etiqueta o a la presentació dels productes, sens perjudici del que estableix l'article 22.1.e, o l'expressió d'aquestes en forma altra que la reglamentària.

e) L'aplicació, d'una manera diferent a l'establerta, de tractaments, pràctiques o processos autoritzats en l'elaboració o la transformació dels productes regulats per aquesta Llei, sempre que no hi hagi risc per a la salut.

f) L'incompliment d'alguna de les condicions establertes pel que fa a la producció, els paràmetres de qualitat, les varietats i l'autorització de plantacions.

g) L'incompliment de les obligacions merament formals que imposen les disposicions generals vigents en la matèria regulada per aquesta Llei, particularment la manca d'inscripció d'explotacions, empreses, mercaderies o productes en els registres administratius.

2. La competència per a incoar el procediment sancionador i instruir-lo, en el cas de les sancions per infraccions lleus, correspon als òrgans rectors dels consells reguladors, en els supòsits de productes emparats per denominació d'origen, o als òrgans que correspongui del departament competent en matèria d'agricultura o de l'Institut Català de la Vinya i el Vi, en els termes que s'estableixi per reglament.

Article 22. *Infraccions greus.***1. Es consideren infraccions greus:**

a) La manca de llibres de registre, documents d'acompanyament o declaracions relatives a raïms, mostos i vins, i també els errors, les inexactituds o les omissions greus que afectin les característiques de les mercaderies o els productes consignats.

b) Les inexactituds o els errors en llibres de registre, documents d'acompanyament o declaracions relatives a raïms, mostos i vins, si la diferència entre la quantitat consignada i la quantitat real supera el 15 per 100 d'aquesta darrera.

c) La manca d'actualització dels llibres de registre, si ha transcorregut més d'un mes d'ençà de la data en què s'hauria hagut de fer el primer assentament no reflectit.

d) El trasllat físic, sense autorització de l'òrgan competent, de les mercaderies intervingudes cautelament, sempre que no es violin els precintes i que les mercaderies no surtin de les instal·lacions en què van ésser intervingudes.

e) La manca d'etiqueta o retolació indeleble preceptives o la utilització d'envasos o embalatges que no compleixin els requisits exigits per les disposicions vigents.

f) La utilització, en l'etiquetatge, la presentació o la publicitat dels productes, de denominacions, indicacions, qualificacions, expressions o signes que no corresponen al producte i indueixen dolosament a confusió.

g) L'incompliment del lliurament de productes per a les destil·lacions obligatòries d'una campanya en el període dels cinc anys anteriors a la inspecció.

h) La tinença o la venda de productes vinícoles a doll sense autorització.

i) L'elaboració dels productes regulats per aquesta Llei mitjançant tractaments, pràctiques o processos no autoritzats, sempre que no hi hagi riscos per a la salut, i també l'addició o la sostracció que en modifiquin la composició, amb resultats fraudulents.

j) L'incompliment de les normes sobre composició, qualitat, pes o volum o tota diferència entre les característiques reals dels productes de què es tracti i els productes oferts pels productors, els elaboradors o els envasadors; tot acte de naturalesa similar el resultat del qual sigui l'incompliment de les característiques dels productes establerts per la legislació vigent, o les pràctiques enològiques no autoritzades.

k) La tinença de maquinària, instal·lacions o productes no autoritzats per a l'elaboració o l'emmagatzematge dels vins o els mostos en locals de les indústries elaboradores o envasadores.

l) Les plantacions de noves vinyes o de portaempelts sense autorització, si la persona infractora no arrenca una superfície equivalent a l'afectada per la infracció en un termini inferior a dos mesos des que l'Administració li ho ha requerit.

m) El subministrament incomplet de la informació o la documentació necessàries per a les funcions d'inspecció i control administratiu.

n) El fet de dificultar les tasques de control de qualitat dels òrgans competents en aquesta matèria.

2. La competència per a incoar el procediment sancionador i instruir-lo, en el cas de les infraccions greus a què fan referència les lletres a, b, c, e, f, j, k i l de l'apartat 1, correspon als òrgans rectors dels consells reguladors, en el cas dels productes emparats per una denominació d'origen, o, en els altres supòsits, als òrgans corresponents del departament competent en matèria d'agricultura o de l'Institut Català de la Vinya i el Vi.

3. La competència per a incoar el procediment sancionador i instruir-lo, en el cas de les infraccions greus

a què fan referència les lletres d, g, h, i, m i n de l'apartat 1, correspon als òrgans que pertorqui del departament competent en matèria d'agricultura o de l'Institut Català de la Vinya i el Vi, en els termes que estableix aquesta Llei, d'acord amb el que es reguli per reglament.

Article 23. *Infraccions molt greus.***1. Es consideren infraccions molt greus:**

a) L'elaboració o la comercialització dels productes regulats per aquesta Llei, per mitjà de tractaments, pràctiques o processos aplicats que comportin un risc per a la salut.

b) La falsificació de productes o la venda de productes falsificats.

c) L'oposició a la presa de mostres i tota altra obstrucció de l'actuació dels serveis d'inspecció o dels òrgans de control i qualificació, i l'aportació de documentació amb informació falsa.

d) La manipulació, el trasllat o la disposició, sense autorització, de mercaderies intervingudes cautelament, si es violen els precintes o si les mercaderies surten de les instal·lacions en què van ésser intervingudes.

e) Les coaccions, les amenaces o tota altra forma de pressió al personal al servei de les administracions públiques que tingui atribuïdes funcions d'inspecció o de control administratiu.

f) L'incompliment del lliurament de productes per a les destil·lacions obligatòries de dues o més campanyes en el període dels cinc anys anteriors a la inspecció.

2. La competència per a incoar el procediment sancionador i instruir-lo, en el cas de les faltes molt greus, correspon als òrgans del departament competent en matèria d'agricultura o de l'Institut Català de la Vinya i el Vi, d'acord amb les competències respectives, de conformitat amb el que disposa aquesta Llei i el que determinin les normes que la despleguin.

Article 24. *Concurrencia d'infraccions.*

Si concorren dues infraccions o més imputables a una mateixa persona, i alguna d'aquestes infraccions és el mitjà necessari per a cometre l'altra o una de les altres, s'ha d'imposar a aquesta persona, com a sanció conjunta, la que correspongui a la infracció més greu.

Article 25. *Responsabilitat de les infraccions.*

1. La firma o la raó social que figura a l'etiqueta és responsable de les infraccions pel que fa als productes envasats. Si hi figura més d'una firma, nominativament o per qualsevol indicació que en permeti la identificació certa, aquestes han de respondre solidàriament de les infraccions. Així mateix, són responsables solidaris de les infraccions els elaboradors o els envasadors que no figurin a l'etiqueta, si se'n prova la connivència.

2. Són responsables de les infraccions en productes a doll, productes envasats sense etiqueta o productes amb etiqueta en la qual no figuri cap firma o raó social, els envasadors o els comerciants que tinguin el producte o que el comercialitzin.

3. Els titulars de les explotacions són responsables de les infraccions relatives a plantacions o a replantacions.

4. El procediment sancionador ha de respectar la presumpció que no hi ha responsabilitat administrativa mentre no es demostrï el contrari.

5. La responsabilitat administrativa de les infraccions establertes per aquesta Llei s'aplica, si escau, independentment de la responsabilitat civil o penal exigible en cada cas concret.

Article 26. Sancions.

1. Les infraccions lleus són sancionades mitjançant l'aplicació d'una multa de fins a 2.000 euros.

2. Les infraccions greus són sancionades mitjançant l'aplicació d'una multa d'entre 2.001 euros i 30.000 euros. Aquest import es pot excedir fins a la meitat del valor de les mercaderies, els productes o les superfícies objecte de la infracció.

3. Les infraccions molt greus són sancionades mitjançant l'aplicació d'una multa d'entre 30.001 euros i 300.500 euros. Aquest import pot excedir fins al valor de les mercaderies, els productes o les superfícies objecte de la infracció.

4. Són òrgans competents per a imposar les sancions per infraccions lleus el president o presidenta del consell regulador o el director o directora general competent en la matèria; per infraccions greus, el director o directora general competent en la matèria o el director o directora de l'Institut Català de la Vinya i el Vi, d'acord amb les competències respectives, i per infraccions molt greus, el conseller o consellera competent en matèria d'agricultura.

5. Les sancions establertes per aquesta Llei són compatibles amb la pèrdua o la retirada de drets econòmics que regula la normativa de la Unió Europea, de l'Estat o de la Generalitat.

6. En els supòsits d'infraccions molt greus es pot imposar com a sanció supletòria el tancament temporal, per un període màxim de cinc anys, de l'empresa sancionada.

7. Pel que fa a les infraccions relatives a noves plantacions, varietats de vinya o portaempelts, es pot acordar arrancar els ceps afectats, i les despeses que en derivin han d'anar a càrrec de la persona o persones sancionades.

8. Els òrgans competents per a la imposició de les sancions de caràcter pecuniari poden exigir-ne el compliment per la via de constrenyiment.

Article 27. Graduació de les sancions.

1. Per a determinar concretament la sanció que correspon d'aplicar, dins el tram assenyalat per a cada infracció, s'han de tenir en compte els criteris següents:

- a) L'existència d'intencionalitat.
- b) La reiteració. Als efectes d'aquesta Llei, es considera reiteració la concurrència de més d'una irregularitat o infracció que se sancioni en un mateix procediment.
- c) La naturalesa dels perjudicis causats.
- d) La reincidència. Als efectes d'aquesta Llei, es considera reincidència la comissió, en el termini de tres anys, de més d'una infracció de la mateixa naturalesa, si s'han declarat per resolució ferma.
- e) El volum de vendes o de producció i la posició de l'empresa infractora en el sector vitivinícola.
- f) El reconeixement i l'esmena de les infraccions abans que es resolgui el procediment sancionador corresponent.
- g) La quantitat i el valor del vi i els mostos que han estat objecte de la infracció.
- h) Les hectàrees de vinya i el valor del raïm que han estat objecte de la infracció.
- i) El temps transcorregut d'ençà que s'ha comès la infracció.

2. La quantia de la sanció es pot minorar si els fets constitutius de la infracció sancionada ocasionen, alhora, la pèrdua o la retirada de drets econòmics reconeguts per la Unió Europea.

Article 28. Prescripció i caducitat.

1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap de l'any.

2. El termini màxim per a incoar els expedients i sancionar és de sis mesos a comptar d'ençà de la iniciació de l'expedient fins a la notificació de la resolució de la sanció.

CAPÍTOL V**L'Institut Català de la Vinya i el Vi (Incavi)****Article 29. Naturalesa de l'Institut Català de la Vinya i el Vi.**

1. L'Institut Català de la Vinya i el Vi es configura com un organisme autònom, de caràcter administratiu, amb autonomia econòmica i financera, personalitat jurídica pròpia i capacitat d'obrar per al compliment de les funcions establertes per aquesta Llei o les que li siguin aplicables.

2. L'Institut Català de la Vinya i el Vi queda sotmès, pel que fa al règim jurídic, a les disposicions d'aquesta Llei i dels reglaments que la despleguin, al seu estatut jurídic i a la resta de disposicions de dret administratiu que li siguin aplicables.

3. L'Institut Català de la Vinya i el Vi resta adscrit al departament competent en matèria d'agricultura.

Article 30. Funcions de l'Institut Català de la Vinya i el Vi.

Són funcions de l'Institut Català de la Vinya i el Vi:

- a) Dur a terme les actuacions que, en matèria vitivinícola, determini el departament competent en matèria d'agricultura.
- b) Exercir les competències en matèria de viticultura i d'enologia que corresponen a l'Administració de la Generalitat que expressament li siguin atribuïdes.
- c) Col·laborar amb els sectors econòmics i socials i amb els consumidors en les matèries relacionades amb la vinya i el vi.
- d) Fer actuacions sobre recerca, experimentació, difusió i anàlisi per a l'orientació i la millora productiva de la qualitat en matèria de viticultura i d'enologia.
- e) Aplicar polítiques de foment de la qualitat, la vigilància, la inspecció, el control i les certificacions de les denominacions vitivinícoles, en els termes que aquesta Llei assenyalava.
- f) Exercir la competència en matèria sancionadora que li atribueix aquesta Llei.
- g) Impulsar la promoció dels vins de qualitat emparats per una denominació d'origen o una indicació geogràfica, tant en el mercat interior com en els mercats internacionals.
- h) Vetllar per la traçabilitat dels productes vitivinícoles.
- i) Proposar l'autorització, la modificació, la suspensió o la revocació dels consells reguladors, i emetre informes respecte a aquests procediments.
- j) Impartir cursos als consumidors sobre el coneixement i el bon ús dels vins, i també organitzar cursos d'especialització i de reciclatge de tècnics i professionals en matèria de viticultura i d'enologia, i col·laborar amb les universitats i altres centres de recerca.
- k) Actuar com a òrgan de coordinació i assessorament de les denominacions d'origen i les indicacions geogràfiques vitivinícoles.
- l) Exercir el control de la qualitat dels vins emparats per la denominació d'origen.
- m) Les altres que li encomani el departament competent en matèria d'agricultura.

Article 31. Òrgans de govern de l'Institut Català de la Vinya i el Vi.

Són òrgans de govern de l'Institut Català de la Vinya i el Vi:

- a) El president o presidenta.
- b) El Consell Rector.
- c) El director o directora.
- d) El Consell Assessor.

Article 32. El president o presidenta de l'Institut Català de la Vinya i el Vi.

1. El president o presidenta de l'Institut Català de la Vinya i el Vi és el conseller o consellera competent en matèria d'agricultura.

2. Corresponen al president o presidenta de l'Institut Català de la Vinya i el Vi les funcions següents:

- a) Definir la política general de l'Institut.
- b) Exercir la representació i la direcció superiors de l'Institut.
- c) Presidir el Consell Rector i el Consell Assessor, convocar-ne les reunions, dirigir-ne les sessions i vetllar pel compliment dels acords que adoptin aquests òrgans.
- d) Impulsar i supervisar les activitats de l'Institut.
- e) Aprovar l'avantprojecte del pressupost de l'Institut.
- f) Subscriure els convenis de col·laboració.
- g) Exercir qualsevol altra funció que li atribueixin les disposicions legals i les que no estiguin assignades als altres òrgans.

Article 33. El Consell Rector de l'Institut Català de la Vinya i el Vi.

1. El Consell Rector de l'Institut Català de la Vinya i el Vi és presidit pel president o presidenta de l'Institut i és integrat, a més, pel director o directora, que presideix les reunions en absència del president o presidenta, i per les persones titulars dels òrgans que configuren l'estructura bàsica de l'Institut, la qual s'ha de determinar per reglament.

2. El president o presidenta de l'Institut Català de la Vinya i el Vi ha de nomenar un secretari o secretària del Consell Rector, amb veu i sense vot, que ha d'ésser un funcionari o funcionària adscrit a aquest organisme autònom.

3. A iniciativa del president o presidenta, es poden convocar a les sessions del Consell Rector les persones responsables dels òrgans que s'estimi convenients, les quals, en aquest cas, hi assisteixen amb veu i sense vot.

4. Són funcions del Consell Rector:

- a) Emetre informe sobre els projectes de normes legals i reglamentàries que afecten el sector vitivinícola.
- b) Conèixer l'activitat de cada servei, unitat o àrea de l'Institut Català de la Vinya i el Vi que sigui d'interès dels membres del Consell o que exigeixi coordinar-los.
- c) Emetre informe sobre l'avantprojecte del pressupost de l'Institut Català de la Vinya i el Vi.
- d) Qualsevol altra funció que el president o presidenta o el director o directora estimin pertinent d'atribuir-li.

Article 34. El director o directora de l'Institut Català de la Vinya i el Vi.

1. El director o directora de l'Institut Català de la Vinya i el Vi és nomenat pel Govern, a proposta del conseller o consellera competent en matèria d'agricultura.

2. Són funcions del director o directora de l'Institut Català de la Vinya i el Vi:

- a) Executar el programa d'activitats aprovat pel Consell Rector.
- b) Elaborar l'avantprojecte de pressupost de l'Institut Català de la Vinya i el Vi i fer-ne l'execució.
- c) Dirigir els serveis i la direcció de recursos humans de l'Institut.
- d) Representar ordinàriament l'Institut.
- e) Executar els acords del Consell Rector.
- f) Ordenar les despeses, de conformitat amb la normativa pressupostària.
- g) Exercir qualsevol altra funció que li atribueixi el Consell Rector.
- h) Dirigir les activitats del Consell Rector i, en absència del president o presidenta, presidir-ne les reunions.
- i) Emetre informe sobre la constitució, la modificació, la suspensió o la revocació dels consells reguladors.
- j) Qualsevol altra funció no reservada al Consell Rector.

3. Les funcions a què fa referència l'article 33.4.a no poden ésser atribuïdes al director o directora de l'Institut Català de la Vinya i el Vi.

Article 35. El Consell Assessor de l'Institut Català de la Vinya i el Vi.

1. El Consell Assessor de l'Institut Català de la Vinya i el Vi es crea amb la finalitat de promoure la participació del sector vitivinícola i dels departaments de la Generalitat que puguin contribuir als objectius de l'Institut.

2. La composició del Consell Assessor i el nomenament dels membres s'han d'establir per reglament. En tot cas, s'ha de garantir que en siguin membres els presidents dels consells reguladors de les denominacions d'origen, i el conseller o consellera competent en matèria d'agricultura n'ha d'exercir la presidència.

3. Les funcions del Consell Assessor de l'Institut Català de la Vinya i el Vi són:

- a) Emetre informe sobre els projectes formulats per al desplegament legislatiu i reglamentari de la normativa vitivinícola.
- b) Conèixer els plans d'actuació de l'Institut i, si escau, formular-hi observacions i suggeriments.
- c) Conèixer l'evolució i les perspectives del sector vitivinícola, els plans de modernització i l'orientació productiva, ésser-ne informat i, si escau, emetre informes sobre aquestes qüestions.
- d) Assessorar l'Institut sobre totes les seves activitats i funcions, i també en relació amb les matèries i els estudis que li puguin ésser encomanats.

4. El Consell Assessor s'ha de reunir en sessió ordinària un cop l'any, com a mínim, i en sessió extraordinària tantes vegades com convingui. Les reunions són convocades pel president o presidenta, que en fixa l'ordre del dia.

5. Les sessions ordinàries del Consell Assessor s'han de convocar amb una antelació mínima de vint dies naturals, i les sessions extraordinàries s'han de convocar amb una antelació mínima de set dies naturals.

6. El quòrum per a la constitució del Consell Assessor és de la meitat més un dels membres. El president té vot diriment en el cas d'empat. Els acords s'adopten per majoria dels membres assistents.

Article 36. Organització.

El Govern ha de regular l'estructura orgànica i territorial de l'Institut Català de la Vinya i el Vi mitjançant decret.

Article 37. *Finançament de l'Institut Català de la Vinya i el Vi.*

L'Institut Català de la Vinya i el Vi es nodreix dels recursos següents:

- a) Les quantitats consignades anualment en els pressupostos de la Generalitat.
- b) Els donatius, les herències i els llegats de tot tipus que pugui rebre.
- c) Els ingressos procedents de les operacions de crèdit necessàries per al compliment dels seus fins.
- d) Els fruits, les rendes i els interessos dels seus béns patrimonials.
- e) Les transferències que rebi d'entitats públiques o privades.
- f) Els ingressos que provinguin de la prestació de serveis.
- g) El producte de les sancions que imposi en exercici de les seves competències.

Article 38. *Patrimoni de l'Institut Català de la Vinya i el Vi.*

1. Constitueixen el patrimoni de l'Institut Català de la Vinya i el Vi:

- a) Els béns i els drets que adquireix per qualsevol títol.
- b) Els béns que li són adscrits per la Generalitat.

2. El règim patrimonial de l'Institut Català de la Vinya i el Vi queda subjecte a les disposicions vigents sobre el patrimoni de la Generalitat.

Article 39. *Recursos administratius i reclamacions.*

1. Correspon al president o presidenta de l'Institut Català de la Vinya i el Vi la competència per a resoldre els recursos d'alçada contra els actes del director o directora.

2. Correspon al president o presidenta la competència per a resoldre les reclamacions prèvies en matèria civil i laboral.

3. Els actes dictats pel president o presidenta exhaurixen la via administrativa.

4. Correspon al conseller o consellera competent en matèria d'agricultura la resolució dels recursos d'alçada contra els actes administratius dictats pel president o presidenta de la comissió rectora dels consells reguladors.

Disposició addicional primera.

Els consells reguladors que hi ha en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei adopten la naturalesa que estableix l'article 10, i, en el termini d'un any, han d'adaptar el reglament de la denominació d'origen a les disposicions d'aquesta Llei. Un cop transcorregut aquest termini, el consell regulador de la denominació d'origen corresponent que no hi hagi adaptat el reglament queda automàticament extingit.

Disposició addicional segona.

Els reglaments de les denominacions d'origen aprovats pels òrgans competents de la Generalitat han d'ésser ratificats per l'Administració general de l'Estat, en els termes que estableix la normativa aplicable a aquests efectes.

Disposició addicional tercera.

El producte de les sancions que s'imposin per les infraccions establertes per aquesta Llei es considera un ingrés del consell regulador, de l'Institut Català de la Vinya i el Vi o de la Generalitat, d'acord amb la competència respectiva en matèria sancionadora.

Disposició addicional quarta.

1. Els registres de vinyes i de cellers gestionats pel departament competent en matèria d'agricultura i pels consells reguladors de les denominacions d'origen integren un sistema de registre únic, informatitzat i actualitzat per a la consulta i la gestió de les diverses denominacions d'origen, les organitzacions professionals agràries i les cooperatives, en els termes que resultin de la normativa aplicable.

2. Per norma de caràcter reglamentari s'han d'adaptar les disposicions que regulen els registres de vinyes i de cellers, amb la finalitat d'unificar els mecanismes que garanteixin l'origen del raïm, i els processos de producció, elaboració, envelliment i etiquetatge.

Disposició addicional cinquena.

L'Administració de la Generalitat ha d'impulsar convenis de col·laboració entre els diversos consells reguladors de les denominacions d'origen que comparteixen zones vitivinícoles.

Disposició addicional sisena.

Els diversos organismes i departaments de la Generalitat que tinguin competències en matèria d'agricultura, de comerç i de sanitat, entre altres, han d'establir protocols de coordinació amb l'objectiu d'incrementar l'efectivitat en els controls exigits per la legislació vigent i establir un sistema de comunicació dels controls efectuats per aquests organismes a les denominacions d'origen.

Disposició transitòria primera.

Els reglaments actuals de les denominacions d'origen mantenen la vigència mentre no se'n faci l'adaptació que estableix la disposició addicional primera.

Disposició transitòria segona.

Mentre els consells reguladors no estableixin les quotes internes definitives, s'estableixen com a quotes provisionals a cada consell regulador els fets i els imports de les taxes que aquesta Llei deroga.

Disposició final primera.

Queden derogats el Decret del 8 d'abril de 1980, pel qual es crea l'Institut Català de la Vinya i el Vi, i el Decret 221/1980, del 24 d'octubre, pel qual es modifica l'article 4.a del dit Decret del 8 d'abril de 1980, a fi d'adaptar-lo a l'estructura actual dels departaments de la Generalitat, i tota altra norma que s'oposi al contingut d'aquesta Llei.

Disposició final segona.

Queden derogats els articles 304, 305, 306 i 307 de la Llei 15/1997, del 24 de desembre, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya.

Disposició final tercera.

S'autoritza el Govern per a dictar les normes que calguin per al desplegament reglamentari d'aquesta Llei.

Disposició final quarta.

Es faculta el Govern per a actualitzar, mitjançant un decret, l'import de les sancions que estableix aquesta Llei.

Disposició final cinquena.

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos d' haver estat publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya».

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertochi la facin complir.

Palau de la Generalitat, 27 de juny de 2002.

JOSEP GRAU I SERIS,
Conseller d'Agricultura,
Ramaderia i Pesca

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 3673, de 9 de juliol de 2002)

14987 LLEI 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica. («BOE» 177, de 25-7-2002.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica.

PREÀMBUL

Les múltiples activitats que es porten a terme en els nuclis habitats comporten problemes de contaminació acústica que causen molèsties als ciutadans, els quals poden veure afectats llur intimitat i llur benestar.

La protecció contra el soroll implica els diferents nivells de l'Administració. A la Generalitat li correspon l'ordenació general, mentre que els ajuntaments són els encarregats de fer actuacions en els àmbits territorials respectius.

D'acord amb aquest marc competencial, la Generalitat, per mitjà del Departament de Medi Ambient, ha portat a terme diverses actuacions tendents a donar suport als ajuntaments en la prevenció i la correcció de la contaminació acústica en llurs territoris. Igualment, s'han fet activitats de sensibilització dels ciutadans sobre la necessitat de minimitzar aquest problema. En aquesta línia, mitjançant la Resolució del 30 d'octubre de 1995, es va aprovar l'Ordenança municipal del soroll i les vibracions (DOGC núm. 2126, del 10 de novembre), que ha servit per a donar suport als ajuntaments de Catalunya a l'hora d'adoptar mesures contra la contaminació acústica.

En el moment actual, escau avançar en la línia iniciada abordant en profunditat una regulació que estableixi les mesures necessàries per a prevenir i corregir la contaminació per sorolls i vibracions.

Amb aquesta Llei es pretén donar resposta a la inquietud dels ciutadans que, en el marc d'una societat participativa i en un àmbit de progressiva conscienciació ambiental, demanen la intervenció de les administracions públiques en aquesta matèria.

Amb aquesta finalitat, es recullen els criteris que la Unió Europea ha establert en el Llibre verd de la lluita contra el soroll i que s'han plasmat en la normativa comunitària; especialment, els principis de la regulació continguda en el Projecte de directiva del Parlament Europeu sobre avaluació i gestió del soroll ambiental.

Els trets més significatius d'aquesta Llei són: la consideració de la contaminació acústica des del punt de vista de les immissions; la delimitació del territori en zones de sensibilitat acústica en funció d'uns objectius de qualitat; la regulació d'un règim específic per a les infraestructures de transport, amb l'establiment de zones de soroll per a garantir uns mínims de qualitat acústica en les noves construccions i amb l'establiment de tot un seguit de mesures per a minimitzar l'impacte acústic en les construccions existents afectades per sorolls i vibracions.

Per a garantir la protecció de les persones en les hores de descans, la Llei distingeix les mesures a aplicar segons les franges horàries. Amb la mateixa finalitat, l'ús de la maquinària en les obres que es fan a la via pública i la construcció s'ha d'ajustar a la franja horària de funcionament que la Llei estableix.

Es determinen uns continguts mínims dels estudis d'impacte acústic que han d'acompanyar els projectes d'activitats i de construcció d'infraestructures susceptibles de generar sorolls i vibracions.

Cal ressenyar que la Llei estableix la divisió del territori en zones perquè els aspectes relatius al soroll siguin tinguts en compte a l'hora de planificar les activitats. D'altra banda, això permet configurar un mapa de capacitat acústica al qual poden tenir accés els ciutadans als efectes de conèixer els diferents nivells de protecció sonora de llur municipi.

La Llei estableix també un manament per als ajuntaments a partir d'un determinat nombre d'habitants i a les administracions titulars d'infraestructures perquè elaborin plans de millora acústica.

En definitiva, amb aquesta Llei es pretén posar en pràctica tot un seguit de mesures que tinguin un efecte directe en la qualitat de vida dels ciutadans i posar a l'abast de les administracions els instruments necessaris i els recursos suficients per a assolir aquesta finalitat.

Aquesta Llei es dicta d'acord amb l'article 10.1.6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, que atribueix a la Generalitat la competència per a la protecció del medi ambient i l'establiment de normes addicionals de protecció.

CAPÍTOL I**Disposicions generals****Article 1. Objecte.**

L'objecte d'aquesta Llei és regular les mesures necessàries per a prevenir i corregir la contaminació acústica, que afecta els ciutadans i ciutadanes i el medi ambient, provocada pels sorolls i les vibracions, i alhora establir un règim d'intervenció administrativa que sigui aplicable a tot el territori de Catalunya.